

عنوان مقاله:

Estimating of the Familial Aggregation of the Metabolic Syndrome among Tehranian Population

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

Maryam Zarkesh - Cellular and Molecular Endocrine Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Kamran Guity - Cellular and Molecular Endocrine Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Farhad Hosseinpahan - Obesity Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

Nima Hosseinzadeh - Cellular and Molecular Endocrine Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: مطالعات ژنتیکی بر روی سندرم متابولیک به علت خصوصیات پیچیده و بروز احتمالی صفات آرترواسکلووزیس، یک چالش بزرگ به حساب می آید. با توجه به اهمیت این موضوع، هدف از این مطالعه بررسی تجمع خانوادگی سندرم متابولیک و خطر ابتلای این سندرم در میان خواهران و برادران در جمعیت تهرانی می باشد. مواد و روش ها: در مطالعه مقطعی حاضر، شاخصهای تنسجی، بیوشیمیایی و فشار خون 566 خانواده از افراد شرکت کننده در مطالعه قند و لیپید تهران اندازه گیری شد. دادهها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه 15 و S.A.G.E نسخه 6 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج: بالاترین و کمترین شیوع سندرم متابولیک در مادران و دختران به ترتیب 78/4 و 12/9 درصد بود. عوامل خطر از جمله کلسترول تام TC، لیپوپروتئین با دانسیته پایین LDL-C، فشار خون سیستولی (SBP)، تری گلیسیرید (TG) و قند خون ناشتا (FBS) در مادران بزرگها بیشترین میزان را نشان داد. پس از آنالیز فاکتورها، چهار عامل خطر از جمله LDL-C و TC اندازه دور کمر و شاخص توده بدنی (چاقی)، فشار خون سیستولی و دیاستولی و در نهایت لیپوپروتئین با دانسیته بالا (HDL-C و FBS)، TG مشخص گردید که 77/7 درصد از واریانس جمعیت را شامل میشدند. نسبت خطر ابتلا به سندرم متابولیک در بین خواهران و برادران 5/61 بود ضریب اطمینان 95 درصد: 3/15-9/97 شانس ابتلای تعدیل شده برای سن و جنسیت نسبت به فرد مبتلا در خانواده 1/33 بود ضریب اطمینان 95 درصد: 1/06-1/67 که از بین چهار فاکتور به دست آمده عامل چاقی از خطر بالاتری 7/50 برخوردار بود فاصله اطمینان 95 درصد: 5/19-9/52 نتیجه گیری: در این مطالعه ارتباط خانوادگی سندرم متابولیک و نسبت خطر ابتلا آن در میان جمعیت تهرانی مشاهده شد. یافتهها نشاندهندهی خطر بالای عوامل چاقی مانند اندازه دور کمر و نمایه تودهی بدنی در ارتباط با سندرم متابولیک بود. همچنین، خطر ابتلا به این سندرم در خواهر و برادرهای فرد مبتلا نسبت به فرد سالم، 5 برابر بود.

کلمات کلیدی:

تجمع خانوادگی، سندرم متابولیک، مطالعه قند و لیپید تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/327761>

